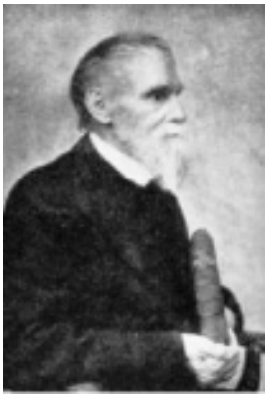
Thomas Newberry (1811-1901)

I-a mulţumit adeseori lui Dumnezeu pentru că le-a binecuvântat pe mama sa creştină şi pe sora lui cea mare, căci prin intermediul lor, precum Timotei în vechime, a cunoscut Sfânta Scriptură de mic copil; l-a fost recunoscător lui Dumnezeu că a revelat sufletului său pe Fiul Său ca Mântuitor şi Domn încă de la o vârstă fragedă, aşa încât să cunoască fericita experienţă a naşterii din nou (Ioan 3.3) „prin Cuvântul viu, care rămâne pentru totdeauna, al lui Dumnezeu” (1 Petru 1.23). Viaţa sa de credinţă a început cu dragostea şi respectul pentru Sfintele Scripturi, care i-au fost hrana şi „veselia şi bucuria inimii” (Ieremia 15.16) de-a lungul lungii sale vieţi active, astfel încât a devenit „puternic în Scripturi” (Fapte 18.24) şi unul dintre promotorii cei mai serioşi şi mai eficienţi ai Bibliei.

In decursul primilor săi ani de experienţă creştină n-a fost decât un cititor obişnuit al Cuvântului lui Dumnezeu, citind pentru tihna şi instruirea sa; dar 61 de ani mai târziu a început sârguincios studiul şi cercetarea Scripturilor în original, în ebraică şi în greacă.

Urmând aceste studii timp de 25 de ani, s-a simţit obligat să înceapă ceea ce va fi considerat unul dintre cele mai bune memoriale ale preţioasei sale vieţi: „Biblia englezului”, bine cunoscută astăzi şi larg apreciată de cei care studiază Biblia ca unul dintre cele mai bune ajutoare care s-au publicat vreodată pentru ca cititorii obişnuiţi să descopere frumuseţea „Scripturilor sacre” originale.

Această lucrare a fost apreciativ recomandată de învăţaţi competenţi, care şi-au exprimat admiraţia faţă de truda uriaşă depusă la această carte, precum şi faţă de informaţiile preţioase date în notele de pe marginea textului, informaţii care-i ajută pe creştini să înţeleagă câte ceva din comoara preţioasă pe care Dumnezeu a dat-o prin propriul Său Cuvânt.

Studiul temeinic al Scripturii i-a prilejuit d-lui Newberry întâlnirea cu o remarcabilă renaştere care a avut loc în insulele britanice la începutul secolului al 19-lea, când Duhul lui Dumnezeu i-a făcut pe mulţi creştini să înţeleagă contactul dintre Sfânta Scriptură şi asociaţiile bisericeşti. Multe dintre aceste suflete au ajuns la convingerea că o mare parte din învăţătura lor nu era în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu; că multe dintre obiceiuri se bazau pe tradiţie mai degrabă decât pe respectarea legii şi a mărturiei (Isaia 8.20); că principiile şi practicile – atât de clar prezentate în 1 Corinteni, precum şi în alte Scripturi, ca fiind caracteristice adunărilor lui Dumnezeu, aşa cum au fost ele fondate de apostoli, după modelul divin dat lui Pavel, „arhitect înţelept” – nu mai erau respectate, deşi .1-2 spune că ei se ataşau de „toţi cei care, în orice loc, cheamă Numele Domnului nostru Isus Hristos”.

Între anii 1828-1830 a avut loc o adâncă cercetare a sufletelor, care i-a făcut pe oamenii evlavioşi să acţioneze ca cei din zilele lui Maleahi: „Atunci cei care se temeau de Domnul vorbeau adesea unul cu altul; şi Domnul a luat aminte şi a asccultat; şi o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei care se temeau de Domnul şi se gândeau la Numele Lui” (Maleahi 3.16). Evenimente de un interes deosebit au rezultat din aceste întâlniri, pentru că în inima lor au ajuns la concluzia că nu pot să predice, să înveţe şi să practice tot ce au găsit scris în Cuvântul Domnului şi că ei făceau parte din asociaţii unde erau deformate şi ignorate părţi din acest Cuvânt şi că trebuia să se despartă de acestea (aşa cum învaţă 2 Corinteni 6.14-18; Isaia 1.16 şi Ieremia 15.19) şi să ocupe acele poziţii care să le permită să ţină rânduielile aşa cum le-au fost date (1 Corinteni 11.2) şi să se conformeze tuturor lucrurilor pe care le-au găsit scrise în legea Domnului şi, acolo unde pot, să-şi pună în valoare talanţii dăruiţi lor de Domnul Isus Hristos pentru zidirea spirituală a sfinţilor, fără restricţii omeneşti (vezi Efeseni 4.11-17; 1 Petru 4.10-11; Romani 12; 1 Corinteni 12.14 etc).

Recunoscând supremaţia şi autoritatea Sfintelor Scripturi şi lăsând la o parte credinţele, regulile, prescripţiile recomandate de oameni, cele care deveniseră bariere separatoare pentru comunităţile de sfinţi, au considerat drept principiu de bază pentru adunările lui Dumnezeu apelul la Cuvântul lui Dumnezeu în toate chestiunile privind doctrina şi practica, deciziile adunării devenind obligatorii pentru comunitatea respectivă; cum, de asemenea, trebuie să existe libertatea de a predica, de a învăţa şi de a asculta mărturiile din Biblie.

Lecturile şi scrierile d-lui Newberry cu privire la Cortul Întâlnirii şi la Templu au slujit spiritual pentru mii de oameni. A elaborat un model de templu de o minunată frumuseţe, unic în concepţie şi realizare, fiind rezultatul unei cercetări remarcabile a Scripturii în original, concepţie care ar putea aduce în mintea oamenilor moderni ideea că templul splendid a fost construit de Solomon după modelul dat de Duhul Sfânt tatălui său David, aşa cum Moise a făcut cortul după modelul pe care i l-a arătat Dumnezeu pe muntele sfânt. Acest model, cu diferite scrieri legate de acesta, constituie un punct de referinţă durabil pentru valoarea cercetării Bibliei, subiect frecvent tratat în scris.

Ani întregi, d-l Newberry a predicat Biblia în multe locuri din Marea Britanie, a ţinut nenumărate conferinţe asupra Cortului Întâlnirii, a scris lucrări valoroase pentru „Mărturia” şi pentru alte reviste, a avut o corespondentă regulată cu cei care studiau Biblia din diverse părţi ale lumii şi a încercat să fie de ajutor pentru sfinţi în diverse moduri, închizând ochii la Weston-Super- Mare la 16 ianuarie 1901, la împlinirea vârstei de 90 de ani.

Volumele „Biblia englezului”, „Consideraţii asupra templului”, „Note asupra cortului”, „Parabolele Domnului”, „Templele lui Solomon şi Ezechiel”, „Lumina soarelui”, precum şi alte cărţi au circulat mult. Biblia a fost tipărită în trei dimensiuni: de bibliotecă, portabilă (sau de

dimensiuni medii) şi de buzunar. Exemplarele de tip portabil din primele ediţii sunt rare şi foarte valoroase.

În încheiere, citãm mărturia nepreţuită a acestui învăţat, scrisă pe când era bătrân:

„Ca rezultat al cercetării minuţioase asupra Scripturilor integrale în original, marcând, unde era necesar, orice variaţie de timp gramatical, prepoziţie şi semantică, impresia lăsată asupra minţii mele este nu dificultatea de a crede în inspiraţia Bibliei, ci imposibilitatea de a mă îndoi de ea... Evlavia traducătorilor, respectul lor, excelenţa învăţăturii lor, precum şi ajutorul şi controlul evident exercitat de Duhul Sfânt asupra lor în timpul lucrului este ceea ce orice cititor obişnuit poate accepta ca punct de sprijin pentru întreg Cuvântul lui Dumnezeu “.

clickbible.org